

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ก่อนและหลัง
การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลทางการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน
คำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและ
การเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียน หลังการใช้แบบฝึกทักษะ
สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 ที่ระดับนัยสำคัญ.05
3. ค่าดัชนีประสิทธิผลทางการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ
มีค่าดัชนีประสิทธิผลสูงกว่าร้อยละ 50

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมากขึ้นไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย เรื่องคำควบกล้ำ ใช้คำควบกล้ำที่เป็นปัญหาทั่วไปและคำควบกล้ำที่มีอยู่ในหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ในเขตตำบลชัยมะกรูด อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว ซึ่งประกอบด้วย โรงเรียนบ้านนาดี โรงเรียนบ้านวังยาง โรงเรียนบ้านวังวน โดยใช้โรงเรียนละ 1 ห้อง จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน มีดังต่อไปนี้ โรงเรียนบ้านนาดี 19 คน โรงเรียนบ้านวังยาง 7 คน และ โรงเรียนบ้านวังวน 19 คน รวมทั้งสิ้น 45 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านวังวน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 จำนวน 19 คน โดยวิธีการแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังนี้

1. แผนจัดการเรียนรู้รูกุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 15 แผน มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 – 1.00
2. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ จำนวน 14 ชุด มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 – 1.00
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีค่าความยาก (P) ตั้งแต่ 0.56 – 0.77 ค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.22 – 0.61 และค่าความเชื่อมั่น (KR-20) เท่ากับ 0.91
4. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านวังวน ตำบลชัยมะกรูด อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง มีการกำหนดกิจกรรม ดังนี้

1.1 ทดสอบก่อนเรียน

1.2 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้

1.3 ทดสอบหลังเรียน

1.4 วิเคราะห์ผลการทดสอบตามเกณฑ์การประเมินผล และสรุปผลการวิเคราะห์ลงในแบบประเมินผลท้ายแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละครั้ง

2. รวบรวมคะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ จำนวน 14 ชุด แล้วหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ จากคะแนนแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ

3. รวบรวมคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง

4. เมื่อสอนเนื้อหาครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้ ดำเนินการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80 / 80 ด้วยค่าประสิทธิภาพของกระบวนการผลลัพธ์ (E_1/E_2)

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถิติ Dependent Samples t-test

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) เท่ากับ 85.38/87.02 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านวังวน ตำบลชัยมะกรูด อำเภอลองหาด จังหวัดสระแก้ว มีผลสัมฤทธิ์ทางการด้านการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้เท่ากับ 0.6954 หมายความว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นร้อยละ 69.54
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่องผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) เท่ากับ 85.38/87.02 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

สาเหตุที่แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากแบบฝึกทักษะมีการพัฒนาเป็นอย่างดี ได้ผ่านขั้นตอนในการจัดทำอย่างมีระบบและวิธีการที่เหมาะสม โดยศึกษาจากหลักสูตรเนื้อหา เทคนิคการสร้างจากเอกสารตำราที่เกี่ยวข้อง แล้วดำเนินการสร้างและได้ผ่านการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา ได้รับการตรวจสอบคุณภาพ ความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา เมื่อแบบฝึกทักษะผ่านการตรวจเพื่อปรับปรุงแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ แล้วผู้วิจัยได้นำไปทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพตามขั้นตอนของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2532:494 - 495) นั่นคือการหาประสิทธิภาพแบบหนึ่งค่อหนึ่งกับนักเรียนจำนวน 3 คน ซึ่งผลที่ได้ยังไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุง ดังนั้นคือปรับคำชี้แจงให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนรูปแบบของกิจกรรมให้เหมาะสม

เมื่อปรับปรุงแล้วได้นำไปทดลองหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็กจำนวน 10 คน ผลปรากฏว่ามีประสิทธิภาพคือ 82.05/85.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 และได้นำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้วจึงนำไปหาประสิทธิภาพภาคสนาม จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 19 คน ซึ่งเป็นการหาประสิทธิภาพตามขั้นตอนดังกล่าว จึงทำให้ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์สามารถนำไปใช้ในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้แบบฝึกยังมีข้อดีตามหลักการสร้างแบบฝึกอีก ดังต่อไปนี้

1.1 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสม มีประสิทธิภาพ คือ ผู้เรียนมีการเรียนรู้จากสิ่งที่ยากไปหาสิ่งที่ง่ายขึ้น มีรูปภาพประกอบ จึงดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และเหมาะสมกับความรู้ความสามารถ มีลำดับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องสัมพันธ์กัน ได้รับการฝึกฝนบ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญ ทำให้เกิดความรู้และความเข้าใจ เป็นไปตามแนวคิดของ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544 : 10-11) ที่กล่าวเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกที่ดีว่า แบบฝึกที่ดีนั้นต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีจุดเร้าความสนใจให้เด็กอยากเรียนรู้ เริ่มจากง่ายไปหายาก และประการสำคัญคือ แบบฝึก มีรูปแบบหนีความจำจากการสอนปกติ มีสิ่งท้าทายใฝ่อยากเรียนรู้ มีรูปภาพประกอบที่น่าสนใจ จึงจะมีส่วนกระตุ้นให้เด็กได้ทำกิจกรรมในแบบฝึกได้นาน เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและสอดคล้องกับไพเราะ วุฒิเจริญกุล (2540 : 49-50) ซึ่งกล่าวว่า การสร้างแบบฝึกที่ดีจะต้องฝึกจากสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่แล้ว เป็นแบบฝึกที่นักเรียนออกเสียงได้จนกว่าจะออกเสียงถูกต้อง เพราะสมกับระดับของนักเรียน โดยฝึกเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

1.2 แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีรูปแบบที่หลากหลายครอบคลุมเนื้อหา มีลักษณะแตกต่างกันในแต่ละแบบฝึก ซึ่งแต่ละแบบฝึกจะมีภาพประกอบ เหมาะสมกับวัยและความรู้ความสามารถของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545: 14-15) ที่กล่าวว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นควรสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาและพัฒนาการของเด็ก ควรทำแบบฝึกหลาย ๆ แบบ สีสวย ชวนใจ เพื่อให้เด็กนักเรียนเรียนรู้อย่างกว้างขวาง และมีความเพลิดเพลิน นักเรียนต้องฝึกออกเสียงตามครูก่อนในทุกแบบฝึกแล้วยังสอดคล้องกับทิพย์สุดา จงกล (2541 : 35) กล่าวว่า ต้องสร้างตามหลักจิตวิทยา ใช้ภาษาง่าย ๆ น่าสนใจ ชวนๆ ทำทาย มีหลายรูปแบบ สามารถฝึกได้หลาย ๆ ครั้ง และมีประเมิณผลได้ทันที และจากการที่ผู้วิจัยได้ใช้แบบฝึกทักษะหลาย ๆ รูปแบบ ได้แก่ แบบฝึกโดยใช้บัตรคำ รูปภาพ ทราบคำ ปริศนาคำทาย แถบประโยคข้อความ คำคล้องจอง จึงทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม ไม่เบื่อหน่าย นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง และฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง จนชำนาญ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อย่างชัดเจน

จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีความสามารถในการอ่านและเขียนคำควบกล้ำสูงขึ้น หลังการใช้แบบฝึกทักษะ เนื่องจากก่อนการทดลองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนโดยการอ่านบัตรคำตามครู ฝึกอ่านกับเพื่อน ซึ่งบางคนก็อ่านได้คล่อง ออกเสียง ร ล ว ชัดเจน บางคนก็อ่านไม่ได้ ออกเสียง ร เป็น ล ส่งผลให้การเขียนตามคำบอกผิด ตลอดจนการแต่งประโยคจากคำควบกล้ำของนักเรียนใช้คำผิดพลาดอยู่หลายคำ ซึ่งแต่ละงานนั้นไม่มีรูปภาพประกอบ สีสันไม่น่าสนใจ คะแนนสูงสุดที่นักเรียนทำได้คือ 6 คะแนน คะแนนต่ำสุดคือ 2 คะแนน โดยเฉลี่ยคือ 4 คะแนน เมื่อครูนำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำมาใช้ โดยการฝึกตามขั้นตอน คือ อ่านจำคำศัพท์ ครูฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่เป็นคำควบกล้ำที่ถูกต้อง กิจกรรมดูภาพทราบคำ โดยใช้รูปภาพที่เป็นคำศัพท์ที่นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงมาแล้ว ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์ได้อีกทางหนึ่ง จากนั้นทำกิจกรรมต่อคำคล้องจอง ร้อยกรอง พาแลน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ขวัญทอง จันทฤทธิ์ (2542 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและแบบฝึกทักษะตามคู่มือครูเป็นแบบฝึกทักษะที่ใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้นำเอากิจกรรมต่าง ๆ มาช่วยเสริมและจัดให้สอดคล้องสัมพันธ์กันในแต่ละแผน เช่น เพลง เกม บทร้อยกรอง เป็นต้น เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาสาระในลักษณะที่สื่อแต่ละชิ้นจะช่วยสนับสนุนซึ่งกันและกัน ไม่ว่าจะเป็นวิธีการสอนของครู สื่อการเรียนการสอน รวมทั้งการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอของนักเรียน จึงช่วยส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น วิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะจำเป็นต้องอาศัยการทำแบบฝึกทักษะบ่อย ๆ และสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับกรรณิการ์ ภิมาลัย (2547 : บทคัดย่อ) ที่พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านท่าเยี่ยมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำควบกล้ำโดยใช้รูปแบบ การเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ แล้วนักเรียนสามารถพัฒนาทักษะในการอ่าน และมีความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำของตนเองได้คล่องขึ้น ถูกต้องชัดเจนและรวดเร็วขึ้น แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำโดยใช้การเรียนรู้

รูปแบบร่วมมือกันเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.99/83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ พนมวัน วรคลัง (2542); เสี่ยมม แสงโชติ(2545); เกศศุคนธ์ แม้นมณี (2546) และ ฉลาด สมพงษ์ (2547) ที่พบว่า การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะจะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะเนื่องจากได้ฝึกซ้ำ ๆ เป็นสิ่งจูงใจที่ดี ทำทาสความสามารถ ยิ่งเป็นแบบฝึกที่มีความหลากหลาย ทั้งกิจกรรม เพลง เกมและนิทาน ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย และยังเป็นเครื่องมือช่วยให้ครูและนักเรียนใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยได้เป็นอย่างดี

ดังนั้น การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ จึงมีผลต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำควบกล้ำสูงขึ้น อาจเนื่องมาจากแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้อาศัยหลักการและทฤษฎีทางการศึกษา เช่น แบบฝึกทักษะมีการเรียงลำดับความยากง่ายของเนื้อหา จากง่ายไปหายาก ตามหลักการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการทำแบบฝึกทักษะ มีรูปภาพหลายลักษณะและหลายชนิด ซึ่งรูปภาพเหล่านั้นเป็นส่วนดึงดูดความสนใจของนักเรียน ทำให้รู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน มีความกระตือรือร้น สนใจและพอใจที่จะติดตาม ตัวหนังสือมีความชัดเจน มีขนาดเหมาะสม นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ จะมีกิจกรรมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติหลากหลาย นักเรียนได้ฝึกทำซ้ำบ่อย ๆ จนทำให้นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ มีผลทำให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอด สามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว) สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2545 : 14-15) ที่กล่าวว่า แบบฝึกทักษะที่ดี ควรสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาพัฒนาการของเด็ก ควรทำแบบฝึกหลาย ๆ แบบ สีสวย ชูใจ เพื่อให้นักเรียนรู้อย่างกว้างขวาง และมีความเพลิดเพลิน นักเรียนต้องฝึกออกเสียงตามครูก่อนในทุกแบบฝึก แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีการฝึกอ่านออกเสียงก่อนทุกแบบฝึก สีสวยงาม เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น ใช้เวลาในการฝึกไม่นาน เกี่ยวข้องกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียน ทำให้นักเรียนฝึกปฏิบัติจริง และฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง จึงทำให้เกิดความชำนาญ ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีของธอร์น ไคค์ (Thorndike) ในเรื่องกฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) สอดคล้องกับคำกล่าวของแวนดี ปัญญาเรือง (2539 : 12-13) ได้กล่าวถึงแนวการสอนภาษาไทยไว้ว่า ครูควรฝึกทักษะทั้ง 4 ทักษะ ให้สัมพันธ์กันทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ควรฝึกทักษะทางภาษาซ้ำ ๆ และบ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญ ฝึกให้นักเรียนรู้หลักเกณฑ์ทางภาษาควบคู่กับการใช้ภาษาและวัฒนธรรมทางภาษา รวมทั้งส่งเสริมให้นักเรียนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการเรียนไปใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวันและเป็นพื้นฐานในการเรียนกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ ซึ่งตรงกับทฤษฎีของธอร์น ไคค์ (Thorndike) ในเรื่อง กฎแห่งผล (Law of Effect) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมที่ทำแล้วได้ผลเป็นที่พึงพอใจ คนจะทำพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก ดังนั้นผลของการทำแบบฝึกทักษะหรือผลการเรียนจึงเป็นแรงเสริมให้ผู้เรียนสนใจเรียนมากขึ้น (เขาวภา เตชะคุปต์. 2542 : 61 -62)

3. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน คำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.6954 ซึ่งหมายความว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความรู้เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 69.54 ตามแนวคิดของ ฮอฟแลนด์ (Hovland.1949 : unpagged ; อ้างถึงใน เพรชัญ กิจระการ. 2546 : 1) ที่ได้เสนอดัชนี ประสิทธิภาพ (Effectiveness Index) ซึ่งได้จากการหาความแตกต่างของ การทดสอบก่อนการทดลอง และการทดสอบหลังการทดลองด้วยคะแนนสูงสุดที่สามารถทำเพิ่มขึ้นได้ ฮอฟแลนด์ เสนอว่าค่า ความสัมพันธ์ของทดลองจะสามารถทำได้ถูกต้องแน่นอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างของ คะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) และคะแนนที่สามารถทำได้สูงสุดดัชนีประสิทธิผลจะเป็นตัวชี้ถึงขอบเขตและประสิทธิภาพของสื่อ แสดงว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีการพัฒนาในด้านการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำเพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพและน่าพอใจ

4. ความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

จากผลการวิจัยความพึงพอใจต่อการ ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะแบบฝึกที่สร้างขึ้นเป็นสื่อที่นักเรียนสนใจ มีภาพประกอบสวยงาม เหมาะสมกับนักเรียนจึงช่วยเร้าความสนใจและช่วยผู้เรียนได้ฝึกภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ได้เรียนรู้ จากสิ่งที่ย้ายไปหาสิ่งที่ยากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผกาวิติ ปัญญาวรรณศิริ (2540 :17) สรุปถึงลักษณะ ของแบบฝึกที่ดีไว้คือ ใช้เวลาสั้น ๆ เรียงจากง่าย ไปยาก และควรมีการประเมินขณะฝึกเพื่อประเมิน ความชำนาญ สอดคล้องกับ พูนพันธ์ (2541:40) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกคือควรมีลำดับ การเรียนรู้ในการทำจากง่าย ๆ ไปสู่แบบที่ยากขึ้น ตลอดจนสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน โดยจัดเนื้อหาของแบบฝึกให้เป็นไปตามลำดับขั้น แบบฝึกที่สร้างขึ้นได้ มีการกำหนดจุดประสงค์ของแบบฝึกไว้ชัดเจน มีกิจกรรมหลากหลาย ใช้ระยะเวลาในการฝึกน้อย มีคำสั่งที่ชัดเจน นักเรียนสามารถเข้าใจและทำได้ด้วยตนเอง รวมทั้งแบบฝึกที่สร้างขึ้นได้ผ่าน กระบวนการสร้างและพัฒนาอย่างเป็นระบบ ถูกต้องตามขั้นตอน มีการปรับปรุงแก้ไขจนได้แบบฝึก ที่มีประสิทธิภาพ นักเรียนจึงมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่านและการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิษฐา จิตศรีธธา (2549 : บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ ในระดับพึงพอใจมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรศึกษาการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำให้เข้าใจ และดำเนินกิจกรรมให้เป็นไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพ ควรปรับเนื้อหาของแบบฝึกทักษะให้มีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนให้มากที่สุด เพื่อจะได้เห็นประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะได้ชัดเจน

1.2 ครูผู้สอนควรรหาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่หลากหลายรูปแบบ เพื่อฝึกทักษะให้นักเรียนได้อ่านออกเสียงและเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว ได้อย่างถูกต้อง

1.3 ครูผู้สอนควรสอนให้นักเรียนได้ฝึกสะกดคำอ่านได้อย่างถูกต้องก่อนฝึกทักษะการอ่านคำควบกล้ำโดยการใช้แบบฝึกทักษะ

1.4 ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างแท้จริง ร่วมสร้างบรรยากาศที่เอื้อให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมการอ่านโดยจัดหาหนังสือที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน เช่น หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ โฆษณา นิตยสาร การ์ตูน เอกสารการท่องเที่ยว ฯลฯ มาจัดเป็นมุมสำหรับอ่านหนังสือ

1.5 ครูผู้สอนควรรหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะให้ได้มาตรฐาน 80/80 ตั้งแต่ นำไปทดลองกับกลุ่มทดลอง 1 : 1, 1 : 10 เพื่อสร้างความมั่นใจในการนำไปใช้กับกลุ่มอื่น ๆ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว โดยใช้แบบฝึกทักษะกับการสอนรูปแบบอื่น ๆ เช่น 4 MAT

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงโดยใช้แบบฝึกทักษะในกลุ่มสาระอื่น ๆ ในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อศึกษาความสามารถทางการอ่านและเขียนของนักเรียน

2.3 ควรมีการศึกษาความคงทนของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.4 ควรมีการศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการอ่าน และการเขียน คำควบกล้ำของนักเรียนเช่น ประสบการณ์ของนักเรียน วิธีสอนของครู เนื้อหา รูปภาพที่นำมา เป็นสื่อ และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น